

явилъ единъ черенъ котакъ, който насмалко щѣлъ да го сграбчи. Пиленцето щомъ видѣло котака, съ голѣма бързина излѣзло навънъ и се опътило къмъ улицата. „Тамъ ще бѣда на свобода и на безопасность“ — казало си то и излѣзло на улицата.

Слѣдъ малко скитане, едно дѣте го видѣло и го уловило. То го занесло у дома си и го затворило въ една стая. Дѣтето го хранѣло съ трошици, които събирало отъ трапезата. Пиленцето пристояло тамъ два дни. То било доста загрижено и постоянно си мислѣло, какъ ли ще се избави отъ този затворъ. За щастие, единъ день момчето забравило да затвори прозорчето, та пиленцето сполучило да избѣга. Съ голѣма прѣдпазливостъ то излѣзло на улицата и рѣшило да се върне при майка си, защото му много домъжничало за нея. То тръгнало. Щомъ наближило къмъ кѣщата, то видѣло на боклука майка си съ пиленцата. То изведнажъ се почувствало щастливо, като ги видѣло пакъ слѣдъ толкова нещастия. Обаче, въ сѣщото врѣме квачката — майка изкрѣква и всичкитѣ пиленца се прибрали подъ нея. Една орлица се вияла надъ тѣхъ. Нещастното желтурче съзнало опасността и не се скрило подъ стрѣхата, а прибързало да иде при майка си. Орлицата се спуснала върху му грабнала го и отлѣтяла съ него.

с. Кованлъкъ.

П. Костантиновъ.

